

“Ierusalime, Ierusalime” – Luca 13:34-35

7 martie anul Domnului 2004

Reminiscere – A doua duminica din Postul Pastelui

Pastor Michael L. McCoy

Predica tradusa de un membru al

Bisericii Lutherane Our Redeemer din Emmett, Idaho

Dragi botezati,

Nu auzim aceste cuvinte rostite de multe ori in Scriptura dar cand le auzim este un moment de importanta critica si cuvintele exprima o grija adevarata sau o emotie profunda. Repetarea unui anumit nume transmite un inteles si se aplica contextului imediat. De exemplu, cand Moise s-a intors intr-o parte ca sa vada privelistea mareata, de ce nu era ars tufisul, *“Dumnezeu l-a chemat din mijlocul tufisului, ‘Moise, Moise!’” (Exodul 3:4)*. Aici dublarea cuvintului are scopul de a avertiza si a dezvalui. *“Nu te apropia; scoate-ti incaltamintea din picioare, caci locul pe care stai este pamant sfant” (3:5)*.

“Si baiatul Samuel crestea in Prezenta DOMNULUI” (1 Samuel 2:21) si “se culcase in Templul DOMNULUI, unde era Chivotul lui Dumnezeu. Atunci DOMNUL a chemat, ‘Samuele, Samuele’” (3:3-4). In aceasta situatie cuvinte care sa atraga atentia cu scopul de a fi un mesager si un proroc al Cuvantului. Cand era prea ocupata cu slujitul si nu mai avea timp sa auda Cuvantul, Isus a avertizat-o atunci cand a spus, *“Marto, Marto, pentru multe lucruri te ingrijorezi si te necajesti; un singur lucru este necesar” (Luca 10:41)*.

Iata fiul lui David atarnat pe lemn, cu trupul strapuns de trei ori. Acestea erau rani care l-au strapuns in inima. Sub el stateau soldati care l-au inconjurat si l-au lovit. Asa a murit si cand vestea mortii sale a ajuns la tatal sau, regele David a strigat, *“ O fiul meu, Absalom, fiul meu, fiul meu Absalom! Cum n-am murit eu in locul tau, Absalom, fiul meu, fiul meu!” (2 Samuel 18:33)*. Dragi copii, nu auziti durerea si suferinta si supararea, *“ O fiul meu, Absalom, fiul meu, fiul meu Absalom!” (19:4)?*

Aceasta este lamentatia lui Isus Hristosul pe cand se uita inapoi la, vede inainte si priveste in fata Lui – Cetatea lui David, Templul parasit si locul de ucidere a Profetilor. Lectura din Evanghelie pentru duminica aceasta este textul predicii. Ascultati va rog versetele 34-35 in cadrul temei ...

“Ierusalime, Ierusalime” ...

“O Ierusalime, Ierusalime, care omori pe proroci si ii ucizi cu pietre pe cei trimisi la tine! De cate ori n-am vrut sa-ti adun copiii la un loc cum isi aduna closca puii sub aripi, si n-ai vrut! Iata, ti se paraseste casa. Si va spun, nu ma veti vedea pana cand nu veti zice, ‘Binecuvantat este Cel Care vine in Numele DOMNULUI!’”

Pana aici Cuvantul DOMNULUI Dumnezeu nostru.

N-auziti inima lui Dumnezeu in aceste cuvinte documentate de evanghelist? Lamentarea este o expresie a dorintei profunde documentate de prorocul Ezechiel: *“Pe viata Mea, zice Domnul Dumnezeu, nu imi face nici o placere moartea ticalosului, ci ca ticalosul sa se intoarca din drumul sau si sa traiasca; intorceti-va, intorceti-va de la caile voastre rele; de ce sa mori, casa a lui Israel?”* (Ezechiel 34:11). Geamatul rasuna in epistola apostolului Pavel care scrie ca Dumnezeu: *“doreste ca toti oamenii sa fie mantuiti si sa ajunga la cunoasterea adevarului”* (1 Timotei 2:4).

Aceasta expresie divina a aceluiasi cuvant de doua ori este cu atat mai uimitoare din cauza a ceea ce spune Isus dupa aceea. *De cate ori n-am vrut sa-ti adun copiii la un loc cum isi aduna closca puii sub aripi, si n-ai vrut!* Dumnezeu, in mila Sa, doreste cu sinceritate sa nu dea sentinta pe care o merita cetatea aceea. Chiar daca omorasera prorocii si chiar daca ii ucisera cu pietre pe cei trimisi la Ierusalim, DOMNUL Dumnezeu totusi i-ar fi strans pe copiii cetatii. Dupa secole de asemenea respingere a Cuvantului si de reducere la tacere a prorocilor Sai, Ierusalimul a castigat denumirea de locul care omoara pe proroci si ii ucide cu pietre pe apostoli. De fapt, Isus tocmai declarase *“nu se poate ca un proroc sa piara afara din Ierusalim”* (Luca 13:33).

“De cate ori n-am vrut sa-ti adun copiii la un loc cum isi aduna closca puii sub aripi, si n-ai vrut!” Dar ati observat ca pentru cetate trecuse ziua harului? *“De cate ori n-am vrut sa-ti adun.”* Vine un timp pentru cetatea care ii omoara pe proroci si ii ucide cu pietre pe apostoli, vine o vreme pentru o parohie care da afara un pastor credincios si alunga un invatator ortodox, vine o clipa pentru o persoana care respinge in mod continuu Seviciul Cuvantului si se lipseste de la sacramente ... vine un ceas cand timpul pocaintei si mantuirii a trecut. Chiar in clipa aceea Domnul Isus nu

mai viziteaza cu indurare, pace si har, ci venirea Lui este o venire a judecatii, spaimii si parasirii.

Ceea ce cauta cetatea, parohia sau individul se realizeaza deodata. Asta s-a intamplat la sinagoga din Nazaret cand cei ce participau s-au ridicat si l-au scos pe Isus cu forta din mijlocul lor. Ei au cautat sa se scape de El si rezultatul a fost ca nu l-au mai avut pe Isus in mijlocul lor si ca Domnul nu mai era prezent cu har printre ei. Ierusalimul, cetatea care ii omoara pe proroci, Il va sili pe Isus Prorocul sa se duca in afara portilor cetatii sfinte, intr-un loc blestemat unde Il vor rastigni. Astfel ei nu Il mai au in Cetatea Sfanta si urechile lor nu mai pot auzi lamentarea *“Ierusalime, Ierusalime!”*

Parohia sau sinodul care reduce la tacere Cuvantul prin potolirea si respingerea pastorului credincios, sau care paraseste Cuvantul chemand si ascultand un pastor fals va primi ceea ce cauta. Desi se aduna si desi sunt religiosi si desi sunt zelosi, ei nu mai au un pastor credincios care sa-i hraneasca si sa-i ingrijeasca cu Cuvantul si Sacramentul, si/sau ei au acum un pastor fals care este un lup in haine de pastor. Nu se pare ca asta este situatia aici la Our Redeemer nici cu parohia si nici cu pastorul ei, cel putin acum. Totusi, noi – voi si cu mine – trebuie sa fim atenti ca parohia sa nu se abata de la a fi Mireasa lui Hristos – ca pastorul sa nu se abata de la a hrani *“biserica Domnului pe care El a cumparat-o cu propriul Sau Sange” (Faptele Apostolilor 20:28)*. Partea infricosatoare a unei astfel de situatii este aceasta – cei ce se indeparteaza nici nu stiu ca acest lucru are loc si ei nu pot auzi lamentarea divina *“Parohie, parohie, ... sinodule, sinodule ... pastore, pastore.”*

Daca este posibil ca acest lucru sa i se intample unui intreg sinod sau parohiei si/sau pastorului ei, se poate intampla cu siguranta si unui membru al parohiei. Individul care, fie prin a fi nepasator, a se ofensa sau prin a exprima mandrie pacatoasa, Il reduce pe Domnul la tacere ignorandu-I Cuvantul sau care neglijeaza sa se adune laolalta in locul sfant unde este prezent Domnul cu poporul Sau – va descoperi fie in viata aceasta sau in Ultima Zi, ca el sau ea nu a auzit si nu are Cuvantul de iertare si nu are loc la banchetul Domnului. *“O LuWanda, LuWanda ... O Michael, Michael ... O Fritz, Fritz!”*

Acum dragi botezati, sa fiti siguri ca nu asa vrea Isus sa fie nici cetatea, nici sinodul, nici parohia si nici individul. Dar daca oricare dintre ei nu se pocaieste atunci el sau ea va suferi inspaimantatoarele consecinte divine.

“De cate ori n-am vrut sa-ti adun copiii la un loc cum isi aduna closca puii sub aripi, si n-ai vrut! Iata, ti se paraseste casa.”

Acest lucru este foarte semnificativ pentru ca cuvantul grecesc pentru “a parasi sau a abandona” este totodata si cuvantul pentru “a ierta sau a elibera.” Amandoua au de-a face cu o plecare sau separare. Deci cu Sfanta Treime va fi o eliberare de un fel sau altul – va fi fie iertarea pacatelor, fie va fi plecarea Prezentei induratoare si pline de har a lui Dumnezeu.

Sa fie asta o reflectare serioasa pentru fiecare crestin. Trupul tau este un templu al Duhului Sfânt. Esti in Hristos si Hristos este in tine. Intr-adevar, cum Tatal si Fiul sunt de asemenea Unul, Sfanta Treime locuieste inlauntrul tau. Singurul mod in care poate sa aiba loc acest lucru este daca ai fost eliberat de toate pacatele tale si incalcarile tale au fost inlaturate de la tine *“cat de departe este rasaritul de apus” (Psalmul 103:12)*. Asta s-a intamplat cand ai fost botezat in Numele Lui *“spre ‘eliberarea’ – spre iertarea pacatelor tale” (Faptele Apostolilor 2:38)*. Ramai templul lui Dumnezeu in timp ce traiesti in harul botezului tau marturisindu-ti pacatele si auzind Iertarea – auzind Cuvantul de iertare cand ti se anunta si ti se aplica. Hristos este cu har inlauntrul tau pe cand te impartasesti la Masa Lui si te hranesti cu El.

DOMNUL si pacatul tau nu pot sa stea impreuna. Isus l-a dus o data cand a murit pe cruce. El nu mai poate tolera sa fie cu el din nou. El spune, “Fie pacatul iti este indepartat de la tine fie eu. Daca nu te eliberez de pacatul tau atunci nu voi sta cu tine. Caut sa va am cu Mine tocmai cum Mireasa Mea, Biserica, cauta sa va tina adunati sub aripile ei.” Dragi prieteni, nu este mantuire separat de Hristos si nu este viata vesnica in afara Bisericii, adica, a Trupului lui Hristos.

Cat de trist si tragic va fi pentru aceia care au plecat de la prezenta plina de har cautand sa-si faca treaba lor separat de Dumnezeu si sa se socoteasca neprihaniti datorita faptelor lor bune facute fara Dumnezeu. Caci atunci se va intampla ce a spus Isus, *“In ziua aceea multi Imi vor spune, ‘Doamne, Doamne, nu am prorocit noi in Numele Tau, si nu am scos draci in Numele tau, si nu am facut multe fapte marete in Numele Tau?’ Si atunci Eu le voi declara, ‘Nu v-am cunoscut nicodata; plecati de la Mine, voi facatorilor de rele’” (Matei 7:22-23)*. Cu alte cuvinte, *“Nepocaitilor, nepocaitilor! Iata, sunteti parasi!”*

Acelasi adevar care il priveste pe individ se aplica si parohiei. Isus a scris ca sa avertizeze biserica din Efes ce oscila la marginea necredintei, parohia abandonand dragostea de jertfa a Domnului. Consecintele esecului colectiv de a se pocai vor fi ca Hristos nu va mai fi cu ei. Isus a spus asa: *“Altfel, Eu voi veni la tine si iti voi lua sfesnicul de la locul lui, daca nu te pocaiesti”* (Apocalipsa 2:5).

O parohie care permite ca doctrine false sa fie invatate si ca rezultat, sa aiba loc si chiar sa fie promovate practici false, nu va mai fi locul sfant in care oamenii sa poata intra in prezenta plina de har a lui Dumnezeu. Caci intr-adevar, Dumnezeu Se va indeparta de locul acela asa cum a facut cu secole in urma: *“Cand va veti intinde mainile, Imi voi ascunde ochii de voi; desi faceti multe rugaciuni, Eu nu voi asculta; mainile voastre sunt pline de sange”* (Isaia 1:15). Pana aici Cuvantul lui Dumnezeu dat lui si rostit de prorocul Isaia, un om trimis de Dumnezeu sa spuna ce vede cu privire la Ierusalim si care se spune ca a fost martirizat cu taierea in doua. A da, *“omori pe proroci si ii ucizi cu pietre pe cei trimisi la tine!”* Rugati-va ca sa nu ne indepartam de la Adevar, ca nu cumva aceasta casa sa fie parasita de Dumnezeu.

Pentru Ierusalim a fost prea tarziu. Ziua harului trecuse. DOMNUL plecase de la Templu si din afara cetatii, se aude lamentarea lui Isus, *“O Ierusalime, Ierusalime, care omori pe proroci si ii ucizi cu pietre pe cei trimisi la tine! De cate ori n-am vrut sa-ti adun copiii la un loc cum isi aduna closca puii sub aripi, si n-ai vrut! Iata, ti se paraseste casa. Si va spun, nu ma veti vedea pana cand nu veti zice, ‘Binecuvantat este Cel Care vine in Numele DOMNULUI!’”*

Deci da, Isus se va intoarce la Ierusalim. Va fi in Duminica Floriilor asa cum a fost prevestit de prorocul Zaharia, *“Bucura-te mult, fiica a Sionului! Striga cu glas tare, fiica a Ierusalimului! Iata, Regele tau vine la tine”* (9:9). Deci da, Isus se va mai intoarce inca o data la Templul din Ierusalim, atunci cand ii conduce pe copii inaintea si ei ii canta DOMNULUI osanale. Dar iata, El va mai rataci inca o data pe strazile cetatii care ii omoara pe proroci, atunci cand Isus merge in urma lui Simon din Cirene. DOMNUL se va intoarce catre femeile acelea care Il plangeau si le va spune, *“Fiice ale Ierusalimului, nu plangeti pentru Mine, ci plangeti pentru voi insiva si pentru copiii vostri”* (Luca 23:28).

Iata Fiul lui David atarnat de un lemn, cu trupul strapuns de trei ori. Acestea erau rani care L-au strapuns in inima. Sub El stateau soldati care l-au inconjurat si L-au strapuns. El este parasit ca voi sa nu fiti abandonati de Dumnezeu. Nu auziti cuvintele ce se repeta din gura lui Isus? “ *‘Eloi, Eloi, lama sabachthani?’* care inseamna, *‘Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai parasit?’*” (Marcu 15:34). Amin.